

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

14 iulie 2016*

„Trimitere preliminară — Protecția consumatorilor — Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 —
Mențiuni nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare — Articolul 1 alineatul (2) —
Domeniu de aplicare — Produse alimentare care urmează să fie livrate ca atare consumatorului final —
Mențiuni formulate în cadrul unei comunicări comerciale adresate exclusiv unor profesioniști din
domeniul sănătății”

În cauza C-19/15,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de
Landgericht München I (Tribunalul Regional din München I, Germania), prin decizia din
16 decembrie 2014, primită de Curte la 19 ianuarie 2015, în procedura

Verband Sozialer Wettbewerb eV

împotriva

Innova Vital GmbH,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul L. Bay Larsen, președinte de cameră, și domnii D. Šváby, J. Malenovský,
M. Safjan (raportor) și M. Vilaras, judecători,

avocat general: domnul H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Innova Vital GmbH, de T. Büttner, Rechtsanwalt;
- pentru guvernul elen, de A. Dimitrakopoulou și de K. Karavasili, în calitate de agenți;
- pentru guvernul francez, de D. Colas și de S. Ghiandoni, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de S. Grünheid și de K. Herbout-Borcak, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 18 februarie 2016,

* Limba de procedură: germana.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO 2006, L 404, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 244), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1047/2012 al Comisiei din 8 noiembrie 2012 (JO 2012, L 310, p. 36) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1924/2006”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Verband Sozialer Wettbewerb eV, asociație germană pentru apărarea concurenței, pe de o parte, și Innova Vital GmbH, pe de altă parte, privind aplicabilitatea Regulamentului nr. 1924/2006 la mențiunile nutriționale sau de sănătate formulate într-o scrisoare adresată exclusiv unor profesioniști din domeniul sănătății.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Directivele 2000/31/CE și 2006/123/CE

- 3 Articolul 2 litera (f) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic) (JO 2000, L 178, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 29, p. 257) prevede că, în sensul acesteia, următorii termeni au înțelesurile de mai jos:

„«comunicare comercială» înseamnă orice formă de comunicare destinată să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei întreprinderi, organizații sau persoane care efectuează o activitate comercială, industrială, meșteșugărească sau exercită una din profesiile reglementate. Următoarele comunicări nu constituie, în sine, comunicări comerciale:

- informații care permit accesul direct la activitatea întreprinderii, organizației sau persoanei, în special un nume de domeniu sau o adresă de poștă electronică;
- comunicări legate de bunurile, serviciile sau imaginea întreprinderii, organizației sau persoanei, elaborate în mod independent, în special când acestea nu sunt furnizate în contrapartidă financiară.”

- 4 Articolul 4 punctul 12 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO 2006, L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50) conține o definiție similară a noțiunii „comunicare comercială”.

Regulamentul nr. 1924/2006

- 5 Potrivit considerentelor (1), (2), (4), (9), (14), (16)-(18) și (23) ale Regulamentului nr. 1924/2006:

„(1) Un număr sporit de produse alimentare din Comunitate etichetate și care fac obiectul publicității poartă mențiuni nutriționale și de sănătate. Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție consumatorilor și pentru a le facilita alegerea, produsele introduse pe piață, inclusiv produsele

importate, ar trebui să prezinte siguranță și să fie etichetate corespunzător. O alimentație variată și echilibrată reprezintă o condiție prealabilă pentru o sănătate bună, iar produsele luate separat au o importanță relativă în contextul alimentației globale.

- (2) Diferențele dintre dispozițiile de drept intern privind astfel de mențiuni pot împiedica libera circulație a produselor alimentare și pot crea condiții de concurență inegale. Diferențele în cauză au astfel un impact direct asupra funcționării pieței interne. Prin urmare, este necesar să se adopte norme comunitare în ceea ce privește utilizarea mențiunilor nutriționale și de sănătate pe produsele alimentare.

[...]

- (4) Prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor mențiunilor nutriționale și de sănătate făcute în comunicările comerciale, inclusiv, *inter alia*, în publicitatea generică la produse alimentare și campaniile de promovare, cum sunt cele finanțate integral sau parțial de autoritățile publice. Acesta nu ar trebui să se aplice mențiunilor formulate în comunicările cu caracter necomercial, cum ar fi orientările sau sfaturile alimentare emise de autoritățile și organismele publice competente în materie de sănătate, sau comunicărilor și informărilor cu caracter necomercial din presă și publicații științifice. [...]

[...]

- (9) O varietate mare de nutrienți și de alte substanțe, inclusiv, dar fără a se limita la vitamine, minerale care conțin oligoelemente, aminoacizi, acizi grași esențiali, fibre, diverse plante și extracte vegetale cu efect nutrițional sau fiziologic, poate să fie prezentă într-un produs alimentar și să facă obiectul unei mențiuni. Prin urmare, ar trebui să se stabilească principiile general aplicabile tuturor mențiunilor făcute pe produsele alimentare, pentru a se asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorului, pentru a-i oferi consumatorului informațiile necesare pentru a face alegeri în cunoștință de cauză și pentru a crea, de asemenea, condiții egale de concurență pentru industria alimentară.

[...]

- (14) Există o varietate mare de mențiuni folosite în prezent în anumite state membre pentru etichetarea și publicitatea produselor alimentare referitoare la substanțele ale căror beneficii nu au fost demonstrate sau pentru care nu există în prezent un consens științific suficient. Este necesar să se asigure demonstrarea faptului că substanțele pentru care se face o mențiune au un efect nutrițional sau fiziologic benefic.

[...]

- (16) Este important ca mențiunile privind produsele alimentare să fie înțelese de consumator și este necesar ca toți consumatorii să fie protejați de mențiunile înșelătoare. Cu toate acestea, de la adoptarea Directivei 84/450/CEE a Consiliului din 10 septembrie 1984 [de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative din statele membre cu privire la publicitatea înșelătoare (JO 1984, L 250, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 153)], Curtea de Justiție a Comunităților Europene a considerat că este necesar să se examineze efectele acestora asupra unui consumator reprezentativ virtual, atunci când aceasta deliberează în cauze având ca obiect publicitatea. În conformitate cu principiul proporționalității și pentru a permite aplicarea efectivă a măsurilor de protecție prevăzute de acesta, regulamentul ia ca reper consumatorul mediu, care este informat, atent și avizat în mod rezonabil, luând în considerare factorii sociali, culturali și lingvistici, astfel cum au fost interpretați de Curtea de Justiție, dar prevede prevenirea exploatării consumatorilor ale căror caracteristici îi fac deosebit de vulnerabili în fața mențiunilor înșelătoare. În cazul în care o mențiune se adresează unui anumit grup de consumatori, cum sunt copiii, este dezirabil

ca impactul acesteia să fie evaluat din perspectiva unui membru mediu al aceluși grup. Noțiunea de consumator mediu nu este o noțiune de ordin statistic. Instanțele judecătorești și autoritățile naționale vor trebui să își exercite propria facultate de judecare, având în vedere jurisprudența Curții de Justiție, pentru a stabili reacția tipică a consumatorului mediu într-o situație dată.

(17) Justificarea științifică ar trebui să fie aspectul principal care să fie luat în considerare atunci când se folosesc mențiuni nutriționale și de sănătate, iar operatorii în sectorul alimentar care folosesc mențiuni ar trebui să le justifice. O mențiune ar trebui să fie justificată științific, luând în considerare ansamblul datelor științifice disponibile și prin evaluarea dovezilor.

(18) Nu ar trebui să se formuleze o mențiune nutrițională sau de sănătate dacă aceasta este incompatibilă cu principiile de nutriție și sănătate general acceptate sau dacă aceasta încurajează sau permite consumul excesiv al produsului alimentar sau discreditează practica unei alimentații optime.

[...]

(23) Utilizarea mențiunilor de sănătate nu ar trebui să fie autorizată în Comunitate decât după o evaluare științifică la cele mai înalte standarde posibile. Pentru a asigura o evaluare științifică armonizată a acestor mențiuni, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară ar trebui să efectueze astfel de evaluări. [...]"

6 Articolul 1 din acest regulament, intitulat „Obiect și domeniu de aplicare”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Prezentul regulament armonizează actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre referitoare la mențiunile nutriționale și de sănătate pentru a asigura funcționarea eficientă a pieței interne oferind, în același timp, un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.

(2) Prezentul regulament se aplică mențiunilor nutriționale și de sănătate formulate în cadrul comunicărilor comerciale, fie că apar la etichetarea, prezentarea sau publicitatea produselor alimentare care urmează să fie livrate ca atare consumatorului final.

[...]”

7 Articolul 2 din regulamentul menționat, intitulat „Definiții”, prevede:

„(1) În sensul prezentului regulament:

(a) se aplică definițiile termenilor «produs alimentar», «operator în sectorul alimentar», «introducere pe piață» și «consumator final» prevăzute la articolele 2 și 3 alineatul (3), la articolul 3 alineatul (8) și la articolul 3 alineatul (18) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare [(JO 2002, L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68)];

[...]

(2) Se aplică, de asemenea, următoarele definiții:

1. «mențiune» înseamnă orice mesaj sau reprezentare care nu este obligatoriu(ie) în temeiul legislației comunitare sau naționale, inclusiv reprezentarea sub formă de imagini, reprezentarea grafică sau simbolică, indiferent de formă, care afirmă, sugerează sau implică faptul că un produs alimentar are caracteristici deosebite;

[...]

4. «mențiune nutrițională» înseamnă orice mențiune care declară, sugerează sau implică faptul că un produs alimentar are proprietăți nutriționale benefice speciale datorită:

- (a) valorii energetice (calorice) pe care
 - (i) o furnizează;
 - (ii) o furnizează la un nivel mai scăzut sau mai ridicat sau
 - (iii) nu o furnizează și/sau
- (b) nutrienților sau altor substanțe pe care acesta
 - (i) le conține;
 - (ii) le conține în proporție scăzută sau ridicată sau
 - (iii) nu le conține;

5. «mențiune de sănătate» înseamnă orice mențiune care declară, sugerează sau implică că există o relație între o categorie de produse alimentare, un produs alimentar sau unul din constituenții săi și sănătate;

[...]”

8 Capitolul II din același regulament, referitor la principiile generale, cuprinde articolele 3-7 din acesta. Sub titlul „Principii generale aplicabile tuturor mențiunilor”, articolul 3 din Regulamentul nr. 1924/2006 prevede:

„Mențiunile nutriționale și de sănătate nu pot fi folosite la etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor alimentare introduse pe piața comunitară decât dacă sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament.

Fără a aduce atingere Directivelor 2000/13/CE și 84/450/CEE, folosirea mențiunilor nutriționale și de sănătate nu trebuie să:

(a) fie falsă, ambiguă sau înșelătoare;

[...]”

9 Articolul 5 din acest regulament, intitulat „Condiții generale”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Utilizarea mențiunilor nutriționale și de sănătate este permisă numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) s-a dovedit că prezența, absența sau conținutul redus dintr-un produs alimentar sau dintr-o categorie de produse alimentare al unui nutrient sau al unei alte substanțe care face obiectul unei mențiuni are un efect nutrițional sau fiziologic benefic, astfel cum s-a stabilit prin dovezi științifice general acceptate;

[...]

(2) Utilizarea mențiunilor nutriționale și de sănătate nu este permisă decât în cazul în care se așteaptă ca efectele benefice, astfel cum au fost prezentate în mențiune, să fie înțelese de consumatorul mediu.”

10 Articolele 10-19 din regulamentul menționat privesc mențiunile de sănătate.

11 Articolul 10 din același regulament, intitulat „Condiții specifice”, prevede la alineatul (1):

„Mențiunile de sănătate sunt interzise cu excepția cazului în care acestea respectă cerințele generale din capitolul II și cerințele specifice din prezentul capitol și sunt autorizate în conformitate cu prezentul regulament și incluse în listele de mențiuni autorizate prevăzute la articolele 13 și 14.”

Dreptul german

12 Articolul 8 alineatul 1 prima teză din Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (Legea privind concurența neloială), în versiunea aplicabilă litigiului principal (BGBl. 2010 I, p. 254), prevede:

„Împotriva oricărei persoane care săvârșește un act comercial ilicit în sensul articolelor 3 și 7 poate fi introdusă o acțiune în eliminarea stării de fapt ilicite sau, în cazul riscului de repetare, o acțiune în încetare.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

13 Innova Vital, al cărei administrator este un medic, a comercializat în Germania un supliment alimentar denumit „Innova Mulsin® Vitamin D₃”, conținând vitamina D₃, pentru administrare sub formă de picături.

14 În luna noiembrie 2013, administratorul Innova Vital a adresat exclusiv unor medici, desemnați în mod nominal, o scrisoare având următorul cuprins (denumită în continuare „scrisoarea în cauză”):

„[...]”

Cunoașteți situația: 87 % dintre copiii din Germania au un nivel de vitamina D în sânge mai mic de 30 ng/ml. Potrivit DGE [(Deutsche Gesellschaft für Ernährung, Societatea Germană de Nutriție)], această valoare ar trebui să se situeze mai degrabă între 50 și 75 ng/ml.

Astfel cum au arătat deja numeroase studii, vitamina D contribuie în mod semnificativ la prevenirea mai multor boli, precum dermatita atopică, osteoporoza, diabetul zaharat și MS-ul [scleroza multiplă]. Potrivit acestor studii, un nivel prea scăzut de vitamina D încă din copilărie este responsabil în parte de apariția ulterioară a acestor patologii.

Pentru acest motiv, am administrat eu însumi fiului meu preparatele pe bază de vitamina D recomandate și am constatat că forma tradițională de comprimate nu este deloc apreciată de sugari, de copiii de vârstă mică sau chiar de copiii de vârstă școlară. Adeseori, fiul meu scuipa comprimatele.

În calitate de medic specializat în imunologie, am reflectat la această problemă și am realizat o emulsie de vitamina D₃ (Innova Mulsin® D3), care poate fi administrată sub formă de picături.

[...]”

Avantajele emulsiilor Mulsin®:

[...]”

Prevenirea sau eliminarea rapidă a carențelor (80 % din populație este descrisă ca având carență de vitamina D₃ în timpul iernii)

[...]

Condițiile privind comanda directă, precum și material informativ gratuit pentru cabinetul dumneavoastră pot fi obținute la numărul [...]"

- 15 Scrisoarea în cauză conținea o prezentare în imagini a suplimentului alimentar Innova Multin® Vitamin D₃, informații cu privire la compoziția acestuia, prețul său de vânzare și costul zilnic al unui tratament potrivit posologiei recomandate de o picătură pe zi.
- 16 Verband Sozialer Wettbewerb a sesizat Landgericht München I (Tribunalul Regional din München I, Germania) cu o acțiune în încetare îndreptată împotriva Innova Vital, întemeindu-se pe articolul 8 din Legea privind concurența neloială în versiunea aplicabilă în litigiul principal.
- 17 Această asociație a susținut în fața instanței de trimitere că scrisoarea în cauză cuprinde mențiuni de sănătate interzise prin articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1924/2006, și anume următoarele două afirmații:

„Astfel cum au arătat deja numeroase studii, vitamina D contribuie în mod semnificativ la prevenirea mai multor boli, precum dermatita atopică, osteoporoza, diabetul zaharat și MS-ul [scleroza multiplă]. Potrivit acestor studii, un nivel prea scăzut de vitamina D încă din copilărie este responsabil în parte de apariția ulterioară a acestor patologii”

și

„Prevenirea sau eliminarea rapidă a carențelor (80 % din populație este descrisă ca având carență de vitamina D₃ în timpul iernii)”.

- 18 În această privință, Verband Sozialer Wettbewerb a susținut în special că dispozițiile Regulamentului nr. 1924/2006 sunt aplicabile publicității destinate atât profesioniștilor, cât și neprofesioniștilor.
- 19 În schimb, potrivit Innova Vital, Regulamentul nr. 1924/2006 nu privește publicitatea destinată profesioniștilor. În consecință, din moment ce scrisoarea în cauză se adresa exclusiv unor medici, dispozițiile acestui regulament nu ar fi aplicabile mențiunilor de sănătate interzise prin articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1924/2006 cuprinse în scrisoarea în cauză.
- 20 Potrivit instanței de trimitere, soluționarea litigiului principal depinde de interpretarea articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006, care privește obiectul și domeniul de aplicare al acestui regulament.
- 21 În aceste condiții, Landgericht München I (Tribunalul Regional din München I) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 trebuie interpretat în sensul că dispozițiile regulamentului menționat se aplică și mențiunilor nutriționale și de sănătate care figurează în comunicările comerciale din publicitatea pentru alimente livrate consumatorului final chiar și atunci când comunicarea comercială sau publicitatea este adresată exclusiv sectorului profesioniștilor?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 22 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006 trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul de aplicare al acestui regulament mențiunile nutriționale sau de sănătate formulate într-o comunicare comercială privind un produs alimentar care urmează să fie livrat ca atare consumatorului final, în cazul în care comunicarea respectivă este adresată nu consumatorului final, ci exclusiv unor profesioniști din domeniul sănătății.
- 23 Conform unei jurisprudențe constante a Curții, în vederea interpretării unei dispoziții de drept al Uniunii, trebuie să se țină seama nu numai de formularea acesteia, ci și de contextul său și de obiectivele urmărite de reglementarea din care face parte această dispoziție (a se vedea în special Hotărârea din 17 noiembrie 1983, Merck, 292/82, EU:C:1983:335, punctul 12, Hotărârea din 4 mai 2010, TNT Express Nederland, C-533/08, EU:C:2010:243, punctul 44, și Hotărârea din 17 martie 2016, Liffers, C-99/15, EU:C:2016:173, punctul 14).
- 24 În ceea ce privește, în primul rând, modul de redactare a articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006, trebuie constatat că, potrivit acestei dispoziții, regulamentul în cauză se aplică mențiunilor nutriționale și de sănătate în cazul în care, pe de o parte, aceste mențiuni sunt formulate în comunicări comerciale, fie că apar sub forma etichetării produselor alimentare, a prezentării acestora sau a publicității făcute în privința lor, și în care, pe de altă parte, produsele alimentare în cauză urmează să fie livrate ca atare consumatorului final.
- 25 Regulamentul menționat nu conține o definiție a noțiunii „comunicare comercială”. Totuși, această noțiune este definită, în alte domenii ale dreptului Uniunii, prin dispoziții de drept derivat, care trebuie să fie luate în considerare în speță în vederea asigurării coerenței dreptului Uniunii.
- 26 Astfel, potrivit articolului 2 litera (f) din Directiva 2000/31, prin „comunicare comercială” trebuie să se înțeleagă orice formă de comunicare destinată să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei întreprinderi, organizații sau persoane care efectuează o activitate comercială, industrială, meșteșugărească sau exercită una dintre profesiile reglementate.
- 27 Articolul 4 punctul 12 din Directiva 2006/123 conține o definiție similară a noțiunii „comunicare comercială”. În această privință, Curtea a arătat că, în sensul acestei dispoziții, o comunicare comercială cuprinde nu numai publicitatea clasică, ci și alte forme de publicitate și de comunicare de informații destinate să obțină noi clienți (a se vedea Hotărârea din 5 aprilie 2011, Société fiduciaire nationale d'expertise comptable, C-119/09, EU:C:2011:208, punctul 33).
- 28 Reiese de altfel din considerentul (4) al Regulamentului nr. 1924/2006 că noțiunea „comunicare comercială” se referă de asemenea la o comunicare urmărind scopuri de „promovare”.
- 29 În aceste condiții, noțiunea „comunicare comercială”, în sensul articolului 1 alineatul (2) din regulamentul menționat, trebuie înțeleasă ca privind în special o comunicare efectuată sub forma publicității făcute în privința produselor alimentare, destinată să promoveze, direct sau indirect, aceste produse.
- 30 Or, o astfel de comunicare poate lua de asemenea forma unei scrisori publicitare pe care operatori din sectorul alimentar o adresează unor profesioniști din domeniul sănătății, cuprinzând mențiuni nutriționale sau de sănătate în sensul regulamentului în cauză, cu scopul ca acești profesioniști să recomande, dacă este cazul, pacienților proprii să cumpere și/sau să consume produsul respectiv.

- 31 În plus, trebuie arătat că articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2004 nu implică precizări cu privire la destinatarul comunicării comerciale și nu distinge după cum este vorba despre un consumator final sau despre un profesionist din domeniul sănătății. În consecință, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 39 din concluzii, produsul însuși este cel care trebuie să fie destinat consumatorului final, iar nu comunicarea care vizează respectivul produs.
- 32 În aceste condiții, trebuie să se constate că din modul de redactare a acestei dispoziții, interpretată în lumina articolului 2 litera (f) din Directiva 2000/31 și a articolului 4 punctul 12 din Directiva 2006/123, rezultă că Regulamentul nr. 1924/2006 se aplică mențiunilor nutriționale sau de sănătate formulate într-o comunicare comercială adresată exclusiv unor profesioniști din domeniul sănătății.
- 33 Trebuie subliniat, în al doilea rând, că o asemenea interpretare nu este infirmată de analiza contextului în care se încadrează articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006.
- 34 Desigur, astfel cum susține Innova Vital, unele considerente și dispoziții ale Regulamentului nr. 1924/2006, în special considerentele (1), (9), (16), (29) și (36), precum și articolul 5 alineatul (2) din acest regulament, se referă în mod expres la „consumatori”, fără a-i menționa pe „profesioniști”.
- 35 Totuși, lipsa menționării „profesioniștilor” în aceste considerente și dispoziții nu poate însemna că regulamentul menționat nu se aplică în situația în care o comunicare comercială este adresată exclusiv unor profesioniști din domeniul sănătății. Astfel, într-o asemenea situație, comunicarea respectivă între operatorii din sectorul alimentar și profesioniștii din domeniul sănătății îl privește în principal pe consumatorul final, cu scopul ca acesta să cumpere produsul alimentar care face obiectul comunicării menționate, ca urmare a recomandărilor făcute de profesioniștii respectivi.
- 36 Mai trebuie precizat că din nicio dispoziție a Regulamentului nr. 1924/2006 nu rezultă că acesta nu se aplică în cazul comunicărilor comerciale adresate profesioniștilor din domeniul sănătății.
- 37 În ceea ce privește, în ultimul rând, obiectivele urmărite prin regulamentul menționat, acestea susțin interpretarea potrivit căreia același regulament se aplică în cazul comunicărilor comerciale adresate exclusiv profesioniștilor din domeniul sănătății.
- 38 Astfel, în temeiul articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1924/2006, acesta din urmă vizează să asigure funcționarea eficientă a pieței interne oferind, în același timp, un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.
- 39 În această privință, astfel cum reiese din considerentele (1) și (18) ale regulamentulului în cauză, protecția sănătății figurează în rândul principalelor finalități ale acestui regulament (Hotărârea din 6 septembrie 2012, *Deutsches Weintor*, C-544/10, EU:C:2012:526, punctul 45). În acest scop, trebuie să se ofere în special consumatorului informațiile necesare pentru a face alegeri în cunoștință de cauză (Hotărârea din 10 aprilie 2014, *Ehrmann*, C-609/12, EU:C:2014:252, punctul 40, și Hotărârea din 17 decembrie 2015, *Neptune Distribution*, C-157/14, EU:C:2015:823, punctul 49).
- 40 În acest sens, articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1924/2006 precizează că utilizarea mențiunilor nutriționale și de sănătate este permisă numai dacă s-a dovedit că prezența, absența sau conținutul redus dintr-un produs alimentar sau dintr-o categorie de produse alimentare al unui nutrient sau al unei alte substanțe care face obiectul unei mențiuni are un efect nutrițional sau fiziologic benefic, astfel cum s-a stabilit prin dovezi științifice general acceptate. Considerentul (14) al acestui regulament conține de asemenea o prevedere în acest sens.
- 41 După cum se precizează în considerentul (17) al regulamentulului menționat, justificarea științifică trebuie să fie aspectul principal care să fie luat în considerare atunci când se folosesc mențiuni nutriționale și de sănătate. Pe de altă parte, considerentul (23) al aceluiași regulament enunță că utilizarea mențiunilor de sănătate nu ar trebui să fie autorizată în Uniune decât după o evaluare

științifică la cele mai înalte standarde posibile și că, pentru a asigura o evaluare științifică armonizată a acestor mențiuni, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară ar trebui să efectueze astfel de evaluări.

- 42 Regulamentul nr. 1924/2006 prevede astfel o procedură care permite să se verifice dacă o mențiune, în sensul acestuia, este justificată științific.
- 43 Desigur, se poate considera că profesioniștii din domeniul sănătății dispun de cunoștințe științifice superioare celor ale unui consumator final, înțeles ca un consumator mediu, care este informat, atent și avizat în mod rezonabil, astfel cum se precizează în considerentul (16) al regulamentului în cauză. Totuși, acești profesioniști nu pot fi considerați ca fiind în măsură să dispună în permanență de toate cunoștințele științifice specializate și actualizate necesare pentru a evalua fiecare dintre produsele alimentare și mențiunile nutriționale sau de sănătate utilizate în etichetarea, în prezentarea acestor produse sau în publicitatea făcută în privința lor.
- 44 Astfel cum a arătat avocatul general la punctul 49 din concluzii, nu poate fi exclus ca profesioniștii din domeniul sănătății să fie ei înșiși induși în eroare de mențiuni nutriționale sau de sănătate inexacte, ambigue sau înșelătoare.
- 45 În consecință, acești profesioniști din domeniul sănătății riscă să transmită, cu deplină bună-credință, informații eronate referitoare la produsele alimentare care fac obiectul comunicării comerciale către consumatorii finali cu care se află în legătură. Acest risc este cu atât mai important cu cât, ca urmare a relației de încredere care există în general între aceștia și pacienții lor, profesioniștii menționați pot exercita o influență semnificativă asupra acestora din urmă.
- 46 În plus, dacă mențiunile nutriționale sau de sănătate adresate unor profesioniști din domeniul sănătății nu ar intra în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1924/2006, cu consecința că astfel de mențiuni ar putea fi utilizate fără a se întemeia în mod necesar pe dovezi științifice, ar exista un risc ca operatorii din sectorul alimentar să eludeze obligațiile prevăzute de acest regulament adresându-se consumatorului final prin intermediul profesioniștilor din domeniul sănătății, pentru ca aceștia să recomande produsele lor consumatorului în cauză.
- 47 În consecință, aplicarea regulamentului în discuție în cazul mențiunilor nutriționale sau de sănătate formulate într-o comunicare comercială destinată unor profesioniști contribuie, în cadrul pieței interne, a cărei funcționare eficientă urmărește să o asigure Regulamentul nr. 1924/2006, la un nivel ridicat de protecție a consumatorilor.
- 48 Argumentele invocate de Innova Vital nu sunt de natură să infirme interpretarea potrivit căreia regulamentul menționat se aplică mențiunilor nutriționale sau de sănătate formulate într-o comunicare comercială, inclusiv în cazul în care aceasta se adresează exclusiv unor profesioniști din domeniul sănătății.
- 49 Desigur, din articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006 rezultă că utilizarea mențiunilor nutriționale și de sănătate este permisă numai în cazul în care consumatorul mediu poate înțelege efectele benefice prezentate în mențiune.
- 50 Totuși, nu se poate deduce de aici că orice informare obiectivă din partea operatorilor din sectorul alimentar, având ca destinatari profesioniști din domeniul sănătății, cu privire la noile evoluții ale științei care implică utilizarea unei terminologii tehnice sau științifice, precum, în speță, utilizarea termenilor „dermatită atopică”, ar fi interzisă.
- 51 Astfel, articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006 trebuie înțeles în sensul că această dispoziție se aplică în cazul în care mențiunile nutriționale și de sănătate sunt comunicate direct consumatorului final, pentru a-i permite să facă alegeri în cunoștință de cauză. Or, astfel cum a arătat

avocatul general la punctul 54 din concluzii, într-o cauză precum cea în discuție în litigiul principal, scrisoarea care conține aceste mențiuni nu este supusă ca atare atenției consumatorului final, ci este adresată unor profesioniști din domeniul sănătății care sunt implicit invitați să îi recomande acestuia produsul alimentar vizat de mențiunile respective.

- 52 Pe de altă parte, considerentul (4) al Regulamentului nr. 1924/2006 prevede că acesta nu ar trebui să se aplice mențiunilor formulate în comunicările cu caracter necomercial, cum ar fi orientările sau sfaturile alimentare emise de autoritățile și organismele publice competente în materie de sănătate, sau comunicărilor și informărilor cu caracter necomercial din presă și publicații științifice.
- 53 În consecință, acest regulament nu se opune informării obiective a profesioniștilor din domeniul sănătății cu privire la noile evoluții științifice, care implică utilizarea unei terminologii tehnice sau științifice, în situația în care comunicarea are un caracter necomercial.
- 54 Având în vedere considerațiile de mai sus, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1924/2006 trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul de aplicare al acestui regulament mențiunile nutriționale sau de sănătate formulate într-o comunicare comercială cu privire la un produs alimentar care urmează să fie livrat ca atare consumatorului final, în cazul în care comunicarea respectivă este adresată nu consumatorului final, ci exclusiv unor profesioniști din domeniul sănătății.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 55 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1047/2012 al Comisiei din 8 noiembrie 2012, trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul de aplicare al acestui regulament mențiunile nutriționale sau de sănătate formulate într-o comunicare comercială cu privire la un produs alimentar care urmează să fie livrat ca atare consumatorului final, în cazul în care comunicarea respectivă este adresată nu consumatorului final, ci exclusiv unor profesioniști din domeniul sănătății.

Semnături